

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. - Posamezna številka 1.— Dln.

Živi vir in tolažnik najboljši!

I.

Če bi ljudje na zemlji spoznavali veličastnost solnca in žarkov, ki jih pošilja na luno, če bi lepota in blagodejnost solnca samega človeškim očem bili nedostopni, če bi samo posredno iz odboja žarkov na luni sklepali, da mora v določeni razdalji krožiti svetlobno telo, ki bi ga nazivali solnce, potem bi bilo to znanje o solncu prazno in mrtvo. S tem znanjem bi se zadovoljili samo učenjaki.

In vzemimo, da bi bilo življenje na svetu brez solnca mogoče, pa da bi nekega dne solnce v vsej svoji lepoti začelo vzhajati nad zemljo, da bi ljudje videli njegovo veličastnost, da bi neposredno občutili njegovo čudovito moč... ali se ne bi izpremenilo obličje zemlje? In ljudje? Otroci bi od veselja rajali, mladci bi radostno zrl v nove lepote sveta in starci bi hvaležno občutili poživljajočo moč blagodejne toplote. Vsi pa bi enoglasno potrdili, da zdaj šele vedo, kaj je solnce. Prej so sklepali, da mora biti, zdaj pa ga tudi čutijo in vidijo. Prej je samo misel peljala do solnca, zdaj pa je ves človek pod njegovim čudovitim vplivom in ves v njegovi svetlobi. O kakšna razlika!

Tako kakor bi iz žarkov na luni sklepali na bivanje solnca, sklepajo modroslovci iz prigradnosti sveta na bivanje Boga. Prigradnost vseh spoznanih stvari se kot žarki zbira v enem žarišču, od koder vse stvari potekajo in izhajajo. Žarišče sicer ni vidno. Toda doslednost mišljenja ga zahteva in z gotovostjo vemo, da biti mora. In vsaj približno se dá tudi ugotoviti, kakšno mora biti. Toda to znanje je prazno in mrtvo. S tem znanjem se zadovoljijo samo učenjaki. To je tisti Bog filozofov, do katerega pelje sicer človeška misel, a človek se ne čuti ves pod njegovim čudovitim vplivom, ni ves v njegovi svetlobi.

Toda je še neko drugo znanje, ki govori o Bogu. Bog je sam poslal žarke svojega veličastva na svet po svojem ljublje-

nem Sinu. „Edinorojeni Sin, ki je v naročju Očetovem, on je o njem povedal.“ (Jan. 1, 18.) On nam je odkril skrivnosti božjega notranjega življenja. Ne spoznavamo Boga več posredno iz prigradnih popolnosti na zemlji, ampak vzšla nam je v luči vere in razodetja zarja vzhajajočega solnca. Nove lepote in čudovitosti smo v njej spoznali! Res ne vemo zdaj še vsega. Vse bomo zvedeli šele takrat, ko se milost božjega življenja v nas razgori do popolne svetlobe v luči slave. Toda že zdaj vemo veliko več, kakor pa so iz prigradnosti mogli zaznati učenjaki. Neslutene skrivnosti božjega življenja se odpirajo. Zdaj šele vemo, kaj je Bog. Prej je samo misel peljala do njega. Zdaj pa je človek ves v njegovi svetlobi. O kakšna razlika! Po svetlobi, ki jo je Kristus na svet prinesel, vemo, da živi Bog svoje življenje v bogastvu treh osebnosti, ki se druga drugi v ljubezni vse izročajo. In morda je tega polnega, močnega, neskončnega življenja najslajša skrivnost življenje svetega Duha v Bogu.

II.

Sveti Duh je ljubezen, ki veže Očeta s Sinom. Oče - stvarnik je žarke svoje neskončne lepote razlil tudi na ustvarjena bitja, toda v ljubezni, ki je svet Duh, da bi tudi ustvarjena bitja bila deležna njegove lepote in dobrote. Če kipi pestrost življenja, valovitost barv in raznolikost vonjivosti po vsej pomladni zemlji, potem se vse te prigradne lepote zbira v žarišču stvariteljskega Boga, ki jih je kot posnimke božje lepote iz razkošnih globin svojega bitja dal stvarcem, ne da bi sam kaj pridobil, ampak, da bi iz bogastva svoje lepote obilno delil ljubezen, ki je v Bogu svet Duh. Po naših logih in travnikih, po naših gozdovih in gorah, po naši kipeči mladosti, povsod veje eden in isti svet Duh - stvaritelj, ki v ljubezni nosi iz globin božje lepote v ustvarjena bitja posnimke božje dobrote. To je binkoštna skrivnost!

In kaj je največja dobrota božja, ki se v nas razliva iz božje ljubezni? O prav go-

tovo tista, ki nas dviga v naročje Očetovo. V naša srca priteka milost božjega življenja. Rojeni iz Boga, dediči prihodnjega večnega življenja v luči slave, da bi bili čudovite sreče, ki napolnjuje in osrečuje tri božje osebe, tudi mi deležni, pojemo hvalnice Duhu - stvaritelju. Zakaj On, večna ljubezen, nas je dvignil v naročje božje ljubezni in razlil v naša srca skrivnost nadnaravnega življenja zaslužen po Jezusu Kristusu. V njegovem svetem poljubu je zgorela naša krivda in bila prižgana v naša srca luč božje milosti. O tu se šele odkrivajo globine stvariteljskega Duha! Počasi raste umevanje v molitev: „Pošlji svojega Duha in prerajeni bomo in prenovil boš obličje zemlje. (Graduale binkošne maše.) Da, Duh Gospodov napolnjuje vso zemlje. Duh - oživiljavec, tudi to je binkošna skrivnost.

Toda na tem svetu je boj z grehom, ubijalcem božjega življenja v naših srcih te-

žak in usodepoln. Lestvica vrednot, ki nas obdajajo, je vedno v nevarnosti, da jo greh poruši. In kolikokrat jo tudi res poruši! Čutnost se vrine nad duhovnost in vse lepote, ki jih je v naši duši prižgala ljubezen stvariteljskega Duha, so uničene, izžgane, ubite. Kdo nas bo potolažil v naši izgubi? Vse besede onemorejo. Pravo tolažbo bi našli samo tam, kjer bi našli ne samo razumevanje, ampak tudi pomoč. Tisti nas šele potolaži, ki nam vrne, kar smo izgubili. In kdo nam bo vrnil ljubezen božjo, ki smo jo izgubili? Nihče drug kakor tisti, ki nam jo je prvotno dal. Duh - stvaritelj, Duh - oživiljavec je tudi Duh - tolažnik. On, večna ljubezen, nas spet dvigne v naročje božje ljubezni. To je njegova najgloblja tolažba in naša najslajša nada! In to je tretja binkošna skrivnost.

O pridi sveti Duh, Stvaritelj, Živi vir, Tolažnik najboljši!

Slapar Pavel.

Bratovščina Marije vnebovzete, vernim dušam v vicah v tolažbo.

Z ustanovno listino škofijskega ordinariata v Ljubljani z dne 10. aprila 1933, št. 1442 je bila pri naši župnijski cerkvi ustanovljena nova bratovščina Marije vnebovzete, vernim dušam v vicah v tolažbo. Je to prva bratovščina te vrste v naši škofiji in je jako lepa. S 1. majem je bila uvedena in ustanovljena s članicami bivšega ženskega pokopalnega društva.

Ženskega pokopalnega društva torej v naši župniji ni več. Vedno so bili v tem društvu razni pretresljaji in strahovi, sedaj je društvo v resnici preminulo, a dobilo je lepše življenje v cerkveni bratovščini. V spomin na to društvo naj bo označena še tu njegova zgodovina. Ustanovljeno je bilo pod nemškim naslovom leta 1876. Delovalo je do leta 1906, ko se je na občnem zboru dne 8. aprila razšlo. Imelo je tedaj nekaj premoženja in članice so enoglasno zahtevale, da je bilo to premoženje razdeljeno. A že 16. maja 1906 je bilo ustanovljeno novo žensko pokopalno društvo, ki je delovalo do letos. Mnogoter družina je prejela pomoč ob smrti članice; mnogim je bilo še bolj všeč to, da je bila darovana mesečno za žive in mrtve sv. maša. Letni prispevek se je ravnal po številu v prejšnjem letu umrlih in po znesku, ki so ga svojci umrle prejeli ob smrti. Seveda, starejše članice so mrle, mlajše se niso ravno preveč priglašale. Zato je bila upravičena že nekaj let skrb,

kaj bo z društvom, ki ima vedno manj članic. V začetku leta 1928 je bilo že sklenjeno, da naj se vpisujejo v društvo tudi moški. A vpisal se je samo eden in članice so se temu tudi na občnem zboru leta 1929 odločno uprle. Prosile so pa, naj bi postalo društvo raje kakšna bratovščina, ki bo nudila tudi duhovne milosti. Ta bratovščina je sedaj ustanovljena in ko je bilo bivše žensko pokopalno društvo na občnem zboru 30. aprila 1933 enoglasno in v smislu pravil razdruženo, so se vse članice takoj priglasile v novo bratovščino. Izrazile so samo to željo, da so sv. maš bratovščine deležne tudi pokojne članice bivšega društva. Tej želji je seveda ustrezno.

Nova bratovščina bodi vsem ženam in dekletom tržiške župnije toplo priporočena. Sedanje članice naj bodo zveste in tudi nove naj pristopijo. Saj so deležne članice mnogih duhovnih milosti in pomagajo revnim ob smrti.

Pravila bratovščine so sledeča:

A. Dolžnosti:

1. Vsak ud izroči vodstvu bratovščine letni prispevek, kot ga določi letna skupščina.
2. Vsak mesec je za žive in mrtve ude sv. maša, ki jo mora oskrbeti vodstvo bratovščine.
3. Udje opravljajo radi razna dobra dela in jih darujejo vernim dušam v korist. Spo-

minjajo se zlasti radi umrlih udov. Dobro delo vršijo tudi z letnim prispevkom, ki se zbira v sklad od katerega dobijo svojci umrlega uda pomoč za pogrebne stroške. Višino svote te pomoči določi letna skupščina za vsako leto posebej.

B. Odpustki,

dovoljeni od papeža Gregorija XVI. in Pija IX. (s pismom 19. I. in 4. V. 1841, 30. IX. 1859, 22. I. 1861, 18. II. 1861, 27. III. 1863):

Popolni odpustki:

1. Na dan vstopa v bratovščino.
2. Na Božič.
3. Na praznik sv. Treh kraljev.
4. Na praznik sv. Rešnjega Telesa.
5. Na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja, na Svečnico, na praznik Marijinega oznanenja, Marijinega vnebovzetja in Marijinega rojstva.
6. Na praznik sv. Jožefa 19. marca, na praznik Varstva sv. Jožefa v sredo po 2. nedelji po Veliki noči, na dan prikazanja sv. nadangela Mihaela 8. maja, na praznik sv. nadangela Mihaela 29. septembra, na praznik sv. Petra in Pavla 29. junija.
7. Na praznik vernih duš.
8. Enkrat na mesec, katerikoli dan.
9. Ob smrtni uri.

Za te odpustke je potreben prejem sv. zakramentov, obisk cerkve, v kateri je hranjeno Najsvetejše, in molitev po namenu sv. Očeta. Bolnikom seveda cerkve ni treba obiskati.

Nepopolni odpustki:

Odpustek 7 let in 7 kvadragen:

1. Na vse praznike Gospodove, ki se obhajajo v vesoljni Cerkvi, ko ni popolnega odpustka.

2. Enako na vse praznike Marijine.

3. Enako na vse praznike apostolov.

4. Vsak dan v osmini Vernih duš.

5. Vsak prvi ponedeljek v mesecu.

6. Vsak dan od sobote pred prvo postno nedeljo do pepelnice.

Pogoji za te nepopolne odpustke: obisk cerkve ali javne kapele in molitev po namenu sv. Očeta.

Odpustek 300 dni:

Pri vsakem obisku cerkve, kjer je Najsvetejše.

Odpustek 100 dni:

Za vsako dobro delo, ki ga napravi ud bratovščine.

Ta bratovščina se ustanovi pri cerkvi Marijinega oznanenja v Trziču in se zaenkrat sprejemajo vanjo samo ženske do 50 leta.

Ud, ki se vpiše v starejših letih, prispeva k prvemu letnemu prispevku še nekaj vpisnine, ki jo tudi določi letna skupščina.

Letna skupščina izbere izmed udov upravitelje bratovščine, pokrovitelj je pa vedno župnik, ali kdo izmed farne duhovščine, ki ga župnik pooblasti.

To in ono.

Na dan prvega sv. obhajila naj pristopijo k mizi Gospodovi s prvoobhajanci v obilnem številu tudi njihovi stariši. Bo letos zelo veliko prvoobhajancev in bodo zavzeli v cerkvi precej prostora. Naj zaradi pomanjkanja prostora v cerkvi ta dan ne bo kdo brez sv. maše. Obiskana naj bo številnejše sv. maša ob desetih. Prvo sv. obhajilo se vrši na Binkošti pri osmi sv. maši.

Za bratovščino sv. Rešnjega Telesa naj prinesejo udje letno članarino v župno pisarno tekom meseca junija.

Za može in fante se vrši tudi letos verska prireditev na binkoštni ponedeljek pri sv. Joštu nad Kranjem. Naj bo naša župnija častno zastopana.

Dekliška Marijina družba ima cerkveno slovesnost z drugimi družbami dne 2. julija popoldne v Šmartnem pri Kranju. Popoldne pohiti naša družba k sv. Joštu.

V spomin na blagopokojnega g. Emila Mally in umrlo sorodstvo, je poklonila družina Mally-Gissmann več parov čevljev iz stare zaloge za reveže Vincencijeve konference. Bog plačuj!

Namesto venca na krsto pokojnemu g. Emilu Mally je poklonila zadruga „Runo“ Vincencijevi konferenci Din 250. Bog povrni!

Potujoča kmetijska razstava, bo na binkoštni ponedeljek cel dan na kolodvoru v Trziču. Brezplačno jo bomo ogledali!

Oznanila za junij.

2. Prvi petek v mesecu z običajno pobožnostjo. Na predvečer v župni cerkvi od osme do devete ure zvečer skupna molitev svetih ure.

3. Binkoštna vigilijska. Ta dan je strogi post: zdržek mesnih jedi in pritrganje v jedi. Po šesti sveti maši je slovesen blagoslov krstne vode in nato peta sv. maša.

4. Binkošti, zapovedan praznik in nedelja. Ob šestih in desetih je sv. maša pred Najsvetejšim

in z dvema blagoslovoma. Pred deseto sv. mašo, ki je slovesna z leviti, je klicanje sv. Duha. Udje bratovščine sv. Duha prejmejo ta dan ali katerikoli dan v osmini popolni odpustek pod navadnimi pogoji. Med osmo sv. mašo je prvo sv. obhajilo otrok. Pri šesti sv. maši sv. obhajilo moških.

5. Binkoštni pondeljek, nezapovedan praznik. Sv. maše v župni cerkvi kot ob nedeljah. Takoj po šesti sv. maši gre iz župne cerkve ob vsakem vremenu procesija k Sveti Ani pod Ljubelj, kjer bo sv. maša s pridigo.

6. Binkoštni torek. Ob šestih orglana farna sv. maša.

7., 9., 10. kvaterni dnevi z običajnimi zahtevami glede posta.

11. Praznik sv. Trojice in kvaterna nedelja. Ob šestih in desetih je sv. maša pred Najsvetejšim. Zadnji dan za prejem velikonočnega sv. obhajila. Pred cerkvenimi vrati je pušca za reveže Vincencijeve konference. Od devetih do desetih je pred Najsvetejšim molitvena ura za duhovnike. Po končanih večernicah je običajno darovanje za vsakoletno slovesno mrtvaško opravilo za pokojne farane, ki bo naslednje jutro.

12. Slovesno mrtvaško opravilo za vse pokojne tržičke farane, posebno za dobrotnike župne cerkve. Ob pol šestih so velike bilje, nato slovesna črna peta sv. maša z leviti in končno obliod po pokopališču, kjer je tudi libera pred pokopališko kapelo.

13. Sv. Anton Padovanski.

15. Sv. Rešnje Telo, zapovedan praznik. Ob šestih je sv. maša pred Najsvetejšim, druga sveta maša je ob osmih. Ob devetih je slovesna sv. maša z leviti. Med slovesno sv. mašo je običajno darovanje fantov in deklet. Po slovesni sv. maši se vrši procesija s sv. R. T. Pri procesiji naj vlada lep red! Kdor ne gre k procesiji, naj ne postaja ob cesti!

Vso osmino praznika sv. R. T. bo zjutraj ob šestih sv. maša pred Najsvetejšim.

18. Nedelja v osmini praznika sv. R. T. Službe božje v navadoem redu.

21. Sv. Alojzij. Ob osmih sv. maša za šolsko mladino.

22. Pričetek tridnevne na čast presv. Srcu Jezusovemu. Zvečer vsakega dne tridnevne ob osmih litanije presv. Srca Jezusovega.

23. Srce Jezusovo. Zjutraj ob šestih orglana sv. maša pred Najsvetejšim. Po sv. maši posvetitev božjemu Srcu.

24. Sv. Janez Krstnik. Ob šestih orglana farna sv. maša.

25. Nedelja v osmini praznika Srca Jezusovega. Službe božje v navadnem redu. Ob desetih je tudi žegnansko opravilo na Koščah.

28. Vidov dan. Ob osmih se vrši slovesna črna peta sv. maša z leviti za vse, ki so padli za vero in domovino. Po sv. maši je zahvalna pesem za konec šolskega leta.

29. Sv. Peter in Pavel, zapovedan praznik. Ob šestih in desetih je sv. maša pred Najsvetejšim. Ob desetih je peta sv. maša. Popoldne so litanije vseh svetnikov.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 11., vesoljno odveza 4., 11., 15., 23., 29.

Marijina družba za žene: shod 18., skupno sv. obhajilo isti dan.

Dekliška Marijina družba: Tridnevna z večernimi govori 23., 24. in 25., skupno sv. obhajilo 25.

Fantovska Marijina družba: sestanki po oznanilu v cerkvi, skupno sv. obhajilo 4.

Marijina vrtca: shodi in sestanki po oznanilu v cerkvi.

Mladinska nedelja: 4., ko je za otroke posebna pobožnost pri večernicah.

Šolska sv. spoved je za vse šole obvezna in bo označena po šolah in v cerkvenem oznanilu.

Župnijska kronika za april 1933.

Aprila v naši župniji rojenih: 11.

Aprila v naši župniji poročenih:

1. Cimerman Jožef, podpreglednik finančne kontrole, Bibinje in **Krč Mihaela**, sobarica v gradu Putehof, poročena 23. aprila.

Aprila v naši župniji umrli:

1. Klemenc Marija, hči posestnikovega sina, rojena 4. 9. 1932, umrla pri Sveti Ani 50, dne 2. aprila.

2. Dovžan Ana, žena posestnika in delavca, rojena 11. 7. 1884, poročena 1. 6. 1919, umrla v Tržiču, Pod Kokovnico 2, dne 2. aprila.

3. Napret Vincenc, usnjarski pomočnik, rojen 21. 7. 1851, poročen 25. 11. 1894, umrl v Tržiču, Ulica Ahačiča Franca 19, dne 3. aprila.

4. Polc Marija, bivša tovarniška delavka, rojena 20. 8. 1865, poročena 4. 7. 1897, umrla v Tržiču, Kurnikova ulica 2, dne 4. aprila.

5. Pozvek Apolonija, hči delavca, rojena 9. 4. 1933, umrla v Tržiču, Pred šolo 5, dne 9. aprila.

6. Prattes Marija-Herta, hči pleskarja in soboslikarja, rojena 1. 4. 1933, umrla v Tržiču, Glavni trg 16, dne 15. aprila.

7. Mally Emil, samski posestnik in bivši tovarnar, rojen 10. 8. 1883, umrl v Tržiču, Glavni trg 18, dne 25. aprila.

8. Nendl Karel, strojnik, rojen 23. 10. 1848, poročen 1. 6. 1884, umrl v Tržiču, Prečna ulica 2, dne 28. aprila.

Aprilska poročila od drugod:

1. Peharc Helena, hči delavca Blaža in Marije, se je rodila v ljubljanski bolnici dne 10. aprila 1933.

2. Debeljak Marija, hči čevljarja Ivana in Marije, se je rodila v ljubljanski bolnici 29. aprila 1933.

3. Kovčič Anton, predilniški nameščenec iz Tržiča in **Peharc Marjeta**, hči gostilničarja in posestnika iz Loma sta se poročila na Brezjah 24. aprila 1933.

4. Kromar Lovro, uradnik in **Korošec Marija**, poštna uradnica iz Tržiča, sta se poročila v Križah 30. aprila 1933.

Podpirajte Vincencijevo konferenco!

Za predstavnika in založnika: **Anton Vovk**, župnik v Tržiču. Za urednika v Ljubljani: **Dr. P. Guido Rant**, O. F. M.
Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: **Srečko Magolič**.